

KIEBOOMS, Louis (Wilrijk 5 januari 1903 – Genk 4 september 1992).

Promoveerde na zijn Grieks-Latijnse humaniora aan het Sint-Stanislascollege te Berchem tot doctor in de klassieke filologie en in de rechten aan de Katholieke Universiteit Leuven (1921-1928).

Van jongs af beïnvloed door de opvattingen van Frans van Cauwelaert bekampte Kiebooms er de heersende Vlaams-nationalistische opvattingen onder de studenten, onder meer als hoofdredacteur van het scholierenblad *De Student* en als freelance medewerker van *De Standaard*. Na zijn stage die grotendeels begeleid werd door Jan Valvekens, vestigde hij zich als advocaat te Antwerpen. Hield op het 16de congres van de Katholieke Vlaamsche Landsbond in oktober 1935 een opmerkelijke tussenkomst tegen het federalisme. Van september 1937 tot januari 1947 was hij hoofdredacteur van de *Gazet van Antwerpen*. De betrokkenheid van de krant bij het Nederlandse persagentschap De Katholieke Wereldpost, een militant katholiek en anti-nationaal-socialistisch internationaal netwerk, was de voornaamste oorzaak van Kiebooms' gevangenneming door de Duitse bezetter in augustus 1940. Van september 1941 tot april 1945 verbleef hij als politiek gevangene in het concentratiekamp van Sachsenhausen.

Kiebooms zetelde vanaf 1946 tot 1968 als CVP-Kamerlid voor Antwerpen en werd met ingang van 1 januari 1947 benoemd tot burgemeester van Wilrijk. Hij vervulde dit mandaat tot december 1976 met uitzondering van de periode 1953-1958.

Zijn pleidooien voor genadeverlening aan incivieken, zijn niet-aflatende pogingen om de repressie en epuratiewetgeving te milderen – vooral de burgerlijke gevolgen ervan ongedaan te maken – en vanaf het midden van de jaren 1950 zijn oproep tot amnestie vormden Kiebooms' voornaamste parlementaire werkzaamheden. Kon dergelijk delicaat thema wegens zijn oorlogsverleden met onbetwist moreel gezag aansnijden. In dit kader moet ook zijn

Louis Kiebooms ijverde als CVP-parlementslid en journalist zeer sterk voor amnestie. Als gewezen politiek gevangene kon hij dergelijk delicaat thema met onbetwist moreel gezag aansnijden.
(FAMILIE KIEBOOMS)

optreden op het amnestiecongres van de **Verbond van het Vlaams Verzet** gezien worden (1957). Hij werkte ook mee aan nagenoeg alle initiatieven ten gunste van oorlogsslachtoffers. In 1961 was hij samen met de Britse jurist Peter Benenson een van de initiatiefnemers van Amnesty International. In het begin van zijn parlementaire loopbaan bestreed Kiebooms het federalisme als een gevaar voor Vlaanderen én Wallonië en een vermindering van de 'Vlaamse volkskracht'. Volgens hem beoogde de V.B. enkel het eigen volwaardig cultureel leven. Derhalve volstond **culturele autonomie** met een hoofdstad toegankelijk voor beide culturen. Kiebooms was voorstander van een bestendige dialoog (onder meer via het **Centrum-Harmel**) om te komen tot een juiste probleemstelling in de beide taalgemeenschappen (Vlaamse culturele achterstand tegenover Waalse economische achteruitgang) en tot de oplossing ervan door solidariteit tussen de regio's. In het begin van de jaren 1960 werd hij voorstander van een grondwetsherziening die materies zou aanduiden met grensdel tegen minorisatie wegens taal of ideologie. Hij behoorde tot de harde kern van CVP-volksvertegenwoordigers (de 'Vlaamse Acht') die opkwamen voor de totstandkoming van de taalwetten van 1962-1963. Kiebooms verstrakte zijn houding nog naar aanleiding van de in zijn ogen Waalse onwil tot loyale uitvoe-

ring ervan. Hij ondersteunde daarom de splitsing van de Katholieke Universiteit Leuven.

WERKEN: artikelen in *Elckerlyc*; – *Brieven aan een Waalse vriend*, z.j.; – *De algemene lijn in de Vlaamse beweging en Open brief aan de Katholieke Vlaamse Hoogstudenten*, 1948; – *Eenheidsstaat of federatie? Beschouwingen over Vlaams-Waalse verhoudingen*, 1953.

LITERATUUR: G. Heylen en B. Heylen-Kiebooms, *Louis Kiebooms. Christen-democratisch journalist en politicus. 5 jaar politiek gevangene en voorvechter van de amnestiegedachte*, 1995; – G. Heylen, 'Louis Kiebooms (1903-1992). Vlaams studentenleider, christen-democratisch journalist en politicus', in *WT*, jg. 52, nr. 1 (1993), p. 34-45.

GUIDO HEYLEN